

Zakaj je potrebno javno soočenje in množična demonstracija volje večine ?

"NE RAZPRODAJA, TEMVEČ BOLJ RAZUMNO UPRAVLJANJE, TAKO DRŽAVE KOT TUDI PODJETIJ"

-delovni osnutek, 5.12.2014-

Pred desetimi leti je bila Slovenija zgled uspešne države, lani smo bili prikazani, kot bankrotirana država, ki se sama ne more rešiti, za zunanjo pomoč pa mora sprejeti krute pogoje. Ključen pogoj za zunanjo pomoč je razprodati podjetja, med njimi gospodarsko, prometno in informacijsko infrastrukturo. Razprodati pomeni po najnižji vrednosti, kar se doseže z varčevalnimi ukrepi tako, da se predhodno zniža na najnižji možen nivo vso družbeno-socialno infrastrukturo. V desetih letih naj bi postali skorumpirana, prezadolžena in ekonomsko ter socialno vse manj učinkovita družba. Zakaj se nam je to zgodilo in kaj nam je početi zdaj, da se spet postavimo na noge?

1. Kaj naj bi počela vlada s ciljem uspešnega razvoja države:

- a) Po preizkušeni podjetniški metodi (swot analiza, temeljni cilji in poti njihovega uresničevanja,..) pripraviti predlog razvojne strategije države in zanj pridobiti (optimalno) soglasje stroke, gospodarstva, sindikatov in civilne družbe.
- b) Pripraviti celovit program zakonskih (po potrebi tudi ustavnih) sprememb, na podlagi katerih bo Slovenija postala država, ki se jo učinkovito upravlja v interesu večine njenih državljanov.
- c) Ustaviti razprodajo državnega premoženja po nareku tujine, pripraviti in uresničevati strategijo privatizacije, ki bo podpirala dolgoročne razvojne cilje države ter po nemškem vzoru sanirati sedanjo prakso upravljanja podjetij.
- d) Korupcijo obravnavati kot državnega sovražnika števil. 1 in jo temu ustrezno preprečevati in sankcionirati.
- e) Pripraviti celovit program ustvarjanja konkurenčnega poslovnega okolja in ga pospešeno izvajati.
- f) Pripraviti celovit program povečanja učinkovitosti in debirokratizacije državne uprave ter ga pospešeno izvajati.
- g) Pripraviti celovite programe povečanja učinkovitosti javnega sektorja (sodstvo, zdravstvo, izobraževanje, pokojninski sistem, socialno skrbstvo, kultura,...)
- h) Davčni sistem dograditi z naslednjimi prednostnimi cilji: z izjemo menedžerskih plač, te progresivno obdavčiti; delo in dobiček podjetij bremeniti podobno kot to počno vodilne države EU; uvesti socialno naravnani nepremičninski davek; učinkovito uporabiti davek kot spodbudo za zeleno okoljsko ravnanje; progresivno obdavčiti dohodke od kapitala; zaradi izjemnih proračunskih težav uvesti dvoletni progresiven krizni davek na skupne dohodke občanov; učinkoviteje preprečevati in sankcionirati davčne utaje vseh vrst.
- i) V aktivnosti za neposredno spodbujanje tržnega povpraševanja in gospodarske rasti uvrstiti tudi naslednje:
 - Pospešiti investicije v infrastrukturo in za njihovo financiranje pametno izkoristiti zunanjo (evropsko) ponudbo sredstev;
 - Zainteresirati tuj kapital za vlaganje v Slovenijo (tudi ruskega in kitajskega);
 - Spodbuditi banke, da smejeje sodelujejo pri finančni sanaciji podjetij z razvojnimi potenciali;
 - Aktivneje in sistematično promovirati turistično in drugo ponudbo Slovenije v tujini.Pričakovati je, da se bo z naštetimi aktivnostmi (večinoma posredno) zadovoljivo razreševalo proračunske zadrege države. Morebitni varčevalni programi bodo delovali prej škodljivo kot koristno.

2. Usmeritve, ki se jih naj upošteva pri uresničevanju aktivnosti iz prejšnje točke:

- a) Sodobno družbo, torej tudi slovensko, razjeda rak z imenom neoliberalizem. Zato je potrebno ljudi osveščati o njegovi škodljivosti in jih seznanjati s temeljnimi načeli, po katerih naj (kot alternativa neoliberalizmu) deluje sodobna družba.
- b) Politika EU je žal neoliberalno naravnana in se prednostno podreja interesom velikega kapitala. Zato je ne kaže pohlevno izvajati. To še predvsem velja za politiko varčevanja in privatizacije.
- c) Cilj večine aktivnosti iz točke 1 so sistemske spremembe, ki naj sanirajo sedanje neučinkovito delovanje države. Take spremembe je smiselno izvajati kot projektne naloge. Pri organiziranju projektnega dela ne gre prezreti naslednjega:
 - Cilji projekta in roki njegove izvedbe naj bodo nedvoumno opredeljeni.
 - Projektni vodja mora imeti bogata, še predvsem menedžerska znanja. V državni upravi takih ljudi ni veliko in zato je smiselno projektne vodje iskati širše, torej tudi ali celo predvsem izven državne uprave.

- Člani projektne skupine naj imajo ustrezna specializirana znanja, zastopajo pa naj poleg splošnih tudi specifične družbene interese. Tem zahtevam ustrezno naj se prilagodi njihovo sestavo.
- V okviru obravnavanih projektov je smiselno izkoristiti velik potencial znanja, s katerim razpolaga upokojena generacija.
- Izvajanje projektov je potrebno nadzorovati, kar naj bo skrb vlade.

3. Kaj vlada ne bi smela in nevarnost, da bo počela ravno to:

a) **Tekoča politika:** Vlada bo prednostno izvajala usmeritve, ki jih dobiva iz Bruslja oziroma Berlina:

- Nadaljevala bo s privatizacijo in jo celo pospeševala.
- Nadaljevala bo s politiko varčevanja, pri tem bo popustljiva pri krčenju socialne države in tako javnost odvrčala od uličnih nasprotovanj. Če rezultati varčevanja ne bodo tako dobri, kot jih sedaj napoveduje, bo Bruselj vlado obravnaval prizanesljivo, če bo le pri privatizaciji dovolj ubogljiva.
- Gospodarska rast bo razmeroma ugodna; še naprej jo bosta najbolj podpirala izvoz ter gradbena aktivnost, ki se jo bo financiralo z evropskimi sredstvi.
- Vlada bo priprla vrata resnejši vstopu kitajskega in ruskega kapitala, zato pa si lahko obeta naklonjenost Nemčije, še predvsem pri financiranju naše železniške infrastrukture.

b) **Razvojna politika:** Od razvojnih aktivnosti vlade ne gre veliko pričakovati, saj bo njenim čelnim ljudem za spremembe te vrste manjka vizije in poguma; predvsem pa se bo kot vprašljiva pokazala njena operativno usposobljenost, ki jo sicer zahtevajo razvojne aktivnosti, če naj bodo učinkovite.

c) **Politična stabilnost:** Ta je za učinkovito upravljanje države ključna, ta vlada pa utegne z njo imeti težave še predvsem v primeru, ponovne konsolidacije največje opozicijske stranke in njenega predsednika. V tem primeru lahko pričakujemo ponovne volitve v jeseni prihodnjega leta. Naslednja Janševa vlada bi seveda nadaljevala poudarjeno neoliberalno politiko, katere osrednji rezultat bo etično razkrojena in močno razdvojena družba ter do kraja zapravljen državni sektor.

4. Spodkopavanje ekonomskih in socialnih temeljev Slovenije:

Pred desetimi leti je bila Slovenija zgled uspešne države, s krizo smo postali skorumpirana, prezadolžena in ekonomsko vse manj učinkovita družba. Dva dejavnika sta ključna:

a) **Po letu 2004 se je s preizkušenimi neoliberalnimi metodami začelo spodkopavanje ekonomskih in socialnih temeljev Slovenije.** Ključne faze tega procesa so:

1) Državo najprej privatno močno zadolžiti. To se nam je dogajalo v letih 2004/08, ko se nam je pretežno privatni dolg do tujine povečal za 24 milijard evrov, kar je usodno zaznamovalo ves naš nadaljnji razvoj.

2) Državo prisiliti, da podprži privatne dolgove z dvema ciljema: (1) tujim bankam zagotoviti zanesljivo vračilo njihovih dobro obrestovanih naložb; (2) državo zaradi zadolženosti, ki jo povzroči podpravljanje privatnih dolgov, potisniti v položaj, da se bo težko izognila krčenju javnega sektorja in zlasti razprodaji državnega premoženja.

3) Izvesti krčenje socialne države in razprodati premoženje v državni lasti, to je tretja faza, ki je pravkar v teku. Za tuje kupce je razprodaja zanimiva, ker jim obeta izjemne zasluge, predvsem Nemčija pa si očitno želi z nakupom naših strateških podjetij okrepiti svojo prevlado na Balkanu. Ta koncept podpirajo tudi domači »elitneži«, saj jim ta proces omogoča izjemne zasluge preko provizij ter drugih ravnanj koruptivne narave in zato jo ti aktivno pa tudi spretno podpirajo.

b) **Scenarij neoliberalne »okupacije« države je lahko uspešen le v primerih, ko njegovo uresničevanje aktivno podpira zakonita državna oblast.** V primeru Slovenije je bil po letu 2004 ta pogoj izpolnjen, najbolj po zaslugi oseb, ki so nam v tem času vodile oziroma še vodijo vlado.

5. Zakaj je potrebna množična demonstracija volje večine:

Nadaljnje neoliberalno pustošenje po državi bi lahko preprečila le vlada, z izvajanjem aktivnosti iz prve točke. Kot prednostni ukrep bi morala zaustaviti nerazumno razprodajo državnega premoženja, še predvsem prodajo Telekoma. A žal tega poguma za enkrat še ni zmogla. Zato jo je potrebno opogumiti na način, ki mu politika še prisluhne, to so množični protest. Tako demonstracijo hotenja večine je potrebno izvesti hitro, saj bomo le tako še lahko preprečili, da pri upravljanju Telekoma ne bo vlogo slovenske že jutri prevzela nemška država. Demonstracijski učinek pa ne bo omejen le na Telekom, saj bo šlo za resno opozorilo vladi, da vendarle začne državo učinkoviteje upravljati v interesu večine državljanov in se preneha slepo podrežati usmeritvam, ki jih dobiva iz tujine pa tudi od domačih s korupcijo prežetih elit. Predvsem sindikati in ZDUS - najbolj množični in prizadeti organizaciji civilne družbe - imajo torej enkratno priložnost, da z organiziranjem množične demonstracije izpričajo zavezanost svojemu izvornemu poslanstvu.